Алегорија о маслиновом дрвећу (Јаков 5)

Прва посета Пре Христовог времена (стихови 3–14)	Друга посета Христово време (стихови 15–28)	Трећа посета Велико отпадништво (стихови 29–49)	Четврта посета Обнова Јеванђеља (стихови 50–76)	Хиљадугодишњица (стихови 76–77)
Бог види отпадништво древног Израела. Он шаље пророке да узвикују покајање, али мало људи их слуша. Допушта да опаки буду уништени и доводи нејевреје. Неколико праведних огранака Израела расејано је по свету.	Како се Христова црква ширила, Израел и већина расејаних огранака доносе добар плод.	Сав плод је иструлио, укључујући и природне гране које су биле расуте.	Расејани Израел се сабира и Јеванђеље се проноси по целом свету. Како се праведност повећава, опаки се уништавају све док опакост не нестане (други долазак Исуса Христа).	Праведност превладава. Када зло поново дође у свет, Бог ће одвојити праведнике од безбожних и очистити земљу ватром.
Питомо дрво маслине (Израел) трули (стихови 3–4). Господар орезује и ђубри; расте неколико нових грана, али крошња и даље пропада (стихови 4–6)	Главне гране се уклањају, а дивље гране се калеме; младе гране су скривене (стихови 7–14)	Добар плод (стихови 15-18)	Лош плод, али корење је и даље добро (стихови 29–37)	Спаљују се дивље гране (стихови 58, 65–66)	Сва стабла постају као једно и доносе природни плод (стихови 74–76)
Увенуле гране се спаљују (стихови 7, 9)	Лоше земљиште, добар плод (стихови 20–22)	Лош плод (стихови 39, 46)	Гране матичног дрвета се каламе на природна стабла (стихови 54–56)	Гране природних стабала каламе се на матично стабло (стихови 52–53)	Добар плод ће се сакупити а виноград ће бити спаљен (стих 77)
Дрво дивље маслине (нејевреји; стихови 7, 9)	Лоше земљиште, добар плод (стих 23)	Лош плод (стихови 39, 46)		
	Плод (стих 24; грана се више не спомиње)			
	Добро земљиште, добар и лош плод (стих 25)	Лош плод (стихови 39, 46)		